

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

«Ὦν ἀνὴρ ἀγαθός καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως».

Εἶναι μεγάλο κατόρθωμα νὰ ἠμπορέσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ καταστή πνευματοκίνητος· νὰ γίνῃ κατὰ τὸν ὑμνωδὸν ὄργανον θεῖον τοῦ Πνεύματος το ὁποῖον νὰ ἀπηχῆ κρούμενον ἀπὸ τοὺς παλμούς των πνευματικῶν αγώνων τὰς ἀρετὰς καὶ τοὺς καρπούς τοῦ θεοῦ Πνεύματος ποὺ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ ἡ μακροθυμία ἡ πίστις, ἡ πραότης, ἡ ἐγκράτεια, ἡ εἰρήνη καὶ των ὁποίων καρπῶν, ἄλλος καρπός εἶναι ἡ εὐτυχία ἡ πραγματικὴ καὶ εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν.

Μία τέτοια μορφή των πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων καὶ μάλιστα των ἀποστολικῶν χρόνων ἡ μορφή τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα· εἶχε γεννηθῆ εἰς τὴν Σαλαμίνα τῆς Κύπρου, πόλεως ἡ ὁποία εὐρίσκεται 8 περίπου χιλιόμετρα βορείως τῆς σημερινῆς πόλεως Ἀμμοχώστου ἀπὸ Ἰουδαίους γονεῖς εἶχε γεννηθεῖ· προήρχοντο οὗτοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ εἶχαν ἐγκατασταθῆ εἰς Σαλαμίνα καθότι ὡς φαίνεται ὁ πατήρας ἦτο ἐμπορευόμενος καὶ διηκολύνετο εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἐγκαθιστάμενος εἰς Κύπρον. Μετέβη ἀπὸ πολὺ νεαρὰς ἡλικίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ὁ Βαρνάβας καὶ κάποια παράδοσις τὸν φέρει ὅτι ἐμαθήτευσεν εἰς τὴν περίφημον σχολὴν τοῦ νομοδιδασκάλου Γαμαλιήλ, ὅπου κατὰ τὴν ἰδίαν παράδοσιν ἔσχε συμφοιτητὴν καὶ φίλον τὸν Σαῦλον ἢ Σαοῦλ, τὸν μετέπειτα εθναπόστολον Παῦλον. Τὸν Κύριον ὁ Βαρνάβας, ἐγνώρισεν κατὰ κάποιον παράδοσιν εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς Βηθεσδά, κοντὰ εἰς τὴν γνωστὴν προβατικὴν

Ἀνδρέας Σοφοκλέους

Πύλῃν, μετὰ ἀπὸ τὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου, ὅπου ἤγειρε τὸν παράλυτον ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἔτη πλείστα κατέκειτο ἐπὶ τοῦ κραββάτου τῆς ἀσθενείας τοῦ. Ἀκολούθησε τὸν Κύριον κατὰ κάποιαν δε ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ἐθεωρεῖτο ὁ ἐπὶ κεφαλῆς των λοιπῶν εβδομήκοντα μαθητῶν, τοὺς ὁποῖους - κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκάν - «ἀνέδειξε ὁ Ἰησοῦς» μετὰ δε τὴν ἀνάστασιν καὶ ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν κάθοδον τοῦ Παναγίου Πνεύματος, αἱ Πράξεις των Ἀποστόλων ἀναφέρουσι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν παρουσιάζουσι ὡς πολὺ σημαῖνον πρόσωπον τῆς Πρώτης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἀρκετὴν καὶ σημαντικὴ περιγραφή δίδουσι αἱ «Πράξεις των Ἀποστόλων» εἰς τὴν ἐν γένει προσφορὰν τοῦ, καὶ ἀναφέρουσι περὶ αὐτοῦ τὸ περιστατικὸν τῆς πωλήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἰδικοῦ τοῦ κτήματος, ἐκ τοῦ ὁποῖου τὸ εἰσπραχθέν σημαντικὸν ποσὸν διέθεσεν οἰκειοθελῶς, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Σαύλου εἰς τὸν Χριστιανισμόν, μετὰ ἀπὸ τὸ ὄραμα τῆς οδοῦ τῆς Δαμασκού, ὁ Βαρνάβας ἀνέλαβε νὰ εἰσάξῃ τὸν ἐπιστρέψαντα Σαῦλον εἰς τὴν χορείαν των Ἀποστόλων καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃ περὶ τῆς εὐλικρίνειας των διαθέσεων τοῦ Σαύλου.

Μετὰ τοῦ Σαύλου, ὁ Βαρνάβας ὡς καὶ μετὰ τοῦ νεαροῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ μετονομασθέντος ἀργότερον Μάρκου, ὁ Βαρνάβας ἀνέλαβε τὰς πρώτας χριστιανικὰς ἀποστολάς καὶ ἐπραγματοποίησαν τὰς πρώτας ἀποστολικὰς οδοιπορίας εἰς τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τὴν Παλαιστίνην χώρας. Ἐκ των πρώ-

των περιοχών που επεσκέφθησαν ήτο και η Κύπρος. Απεβιβάσθησαν εις τον λιμένα της Σαλαμίνας, όπου και ήρχισαν κηρύττοντες Χριστόν, και Χριστόν κηρύττοντες κατέφθασαν εις το έτερον άκρον της δυτικής Κύπρου την Πάφο, η οποία τότε ήτο και η πρωτεύουσα της Κύπρου· εδώ ήτο και η έδρα του Ρωμαίου διοικητού, τον οποίον προσείλκυσαν εις την χριστιανικήν πίστιν.

Εκ της Κύπρου ανεχώρησαν δια την Μικράν Ασία· μετά την αποστολικήν σύνοδον, η οποία συνήλθεν εις τα Ιεροσόλυμα, ο Βαρνάβας επανήλθεν εις Κύπρον μετά του Μάρκου, ως δε αναφέρει κάποιος Κύπριος Μοναχός Αλέξανδρος, ο οποίος έζησε τους πρώτους αιώνας του μοναχισμού εδώ εις την Κύπρον και συνέγραψε και αρκετά συγγράμματα ούτος μας πληροφορεί ότι ο Βαρνάβας μετά την εκ δευτέρου άφιξιν του εις την Κύπρο, περιήρχετο άπασαν την νήσον κηρύττων Χριστό, κατέστη δε και πρώτος επίσκοπος αυτής. Εις Σαλαμίνα Χριστόν κηρύττων, συνελήφθη υπό Εβραίων έξωθι συναγωγής και ελιθοβολήθη υπ' αυτών το θέρος του έτους 64μ.Χ. Το ιερόν δε λείψανόν του περισυλλεγέν υπό των χριστιανών, εκηδεύθη και ετάφη έξωθι της Σαλαμίνας.

Μετά από τέσσαρας αιώνας, κατόπιν οράματος, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Ανθέμιος, προέβη εις την ανακομιδήν του ι. λειψάνου το οποίον μετέφερε και παρέδωσεν εις τον αυτοκράτορα της Κωνσταντινουπόλεως Ζήνωνα, ο οποίος και αναγνώρισε το αυτοκέφαλον της Εκκλησίας της Κύπρου, το αναγνωρισθέν και κατοχυρωθέν υπό της Γ' Οικουμενικής Συνόδου, και παρεχώρη-

σεν εις τον Αρχιεπίσκοπον Κύπρου αυτοκρατορικά προνόμια, τα οποία ο Αρχιεπίσκοπος διατηρεί μέχρι και σήμερα.

Κατά τον ίδιον μοναχόν Αλέξανδρον, οι Απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος, εις μεν την αρχαίαν πόλιν Κίτιον συνήντησαν τον Λάζαρον τον φίλον του Κυρίου, τον οποίον εκ νεκρών ανέστησεν ολίγον προ του Πάθους Του, τον οποίον και χειροτόνησαν Επίσκοπον Κιτίου. Εις δε την Ταμασό συνήντησαν ειδωλολάτρην τινά τον Ιερόκλεων όστις πιστεύσας στο κήρυγμα τους και βαπτισθείς χειροτονήθηκε επίσκοπος Ταμασού και ωνομάσθη Ηρακλείδιος.

Επί του τάφου του Αποστόλου Βαρνάβα, εκτίσθη αργότερον οικος προς προστασίαν και διατήρησιν τούτου, πολύ δε πλησίον αυτού εκτίσθη η επ' ονόματι του τιμωμένη ι. Μονή.

Ο Απόστολος Βαρνάβας, τον οποίον η Ορθόδοξος Εκκλησία προβάλλει ως πρότυπον δια τους πιστούς, αρετής και ειλικρινούς αγιότητος εορτάζεται υπ' αυτής την 11ην Ιουνίου, ομού μετά του εκ των δώδεκα Αποστόλου Βαρθολομαίου.

Ωραίον θα ήτο εαν σήμερα οι Χριστιανοί αντέγραφον τας αρετάς των αποστόλων και εμιμούντο το ιεραποστολικόν των έργον προς διαφώτισιν, έστω και μεταξύ των συγχρόνων Χριστιανών, και έτσι να διαλύσουν τα σκότη της αγνοίας ως προς την πίστιν, τα οποία επικρατούν, όποτε θα ισχύουν και δι' όλους ημάς τα Παυλικά λόγια, τα οποία δια στόματος του προφήτου Ησαΐου, πρώτο ελέχθησαν: «Ως ωραία πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά!».